

Митко се умислилъ слѣдъ тия бащини си думи. Нему станало жалко за гнѣздото. Той го взелъ, отишелъ въ градината, положилъ го пакъ на мѣстото си и се отдалечилъ.

Птичката веднага долетѣла на гнѣздото си и взела да пѣе.

Митко, като видѣлъ всичко това, върналъ се у дома си радостенъ.



### МАЛКИЯТЪ РАЗБОЙНИКЪ.

(М. Биковъ).

**П**рѣзъ пролѣтѣта двѣ хубавички ластовички си направили гнѣздо подъ покрива на кѣщата; тѣ постоянно хвъркали насамъ-нататѣкъ, връщали сж въ новата си кѣща и носели ту перца, ту сламчици. Най-послѣ, всичко било готово и гнѣздото свършено. Ластовичкитѣ прѣди да почнатъ да носятъ яйчица, за послѣденъ пѣтъ изхвъркнали отъ гнѣздото и отишли малко да си поотпочинатъ. Въ това врѣме се възползувало едно врабче. То отдавна си харесало тая хубава кѣщичка и, като видѣло, че нѣма господаритѣ, то се втурнало и се разположило въ нея. Нему се показало много добрѣ въ чуждото гнѣздо и рѣшило да го не отстѣпя. Наскоро се върнали ластовичкитѣ. Прѣдставете си, колко сж тѣ разтѣжили, когато видѣли, че гнѣздото имъ било заето.